

החולד הקטן

מאת ירון אדלשטיין ואהרון לויין

ע"פ ספר הילדים 'על חולד קטן שרצה לדעת מי עשה לו על הראש' מאת ורנר הולצווארת. בתרגומה של: עטרה אופק.

המספרת: שלום לכל הילדים והילדות

תודה שבאתם לשמוע ולראות

מחזה שיספר על חולד קטן

שאהב לישון ולאכול לפתן

(מה זה לפתן ודאי תשאלו?)

מין מרקחת פירות שבישלו ובישלו

ובסוף זה יוצא מתוק וטעים

בעיקר לחולדים המכונים "פולנים")

החולד שלנו, שהיה קצר רואי

לא קרא עיתונים, לא הביט בראי

רק כרסם כל היום מחילות עד בלי די

מין... ארמון תת-קרקעי, אם תרצו, ידידי.

(שרה)

שלום לכל הילדים והילדות

תודה שבאתם לשמוע ולראות

מחזה שיספר על חולד קטן

שאהב לישון ולאכול לפתן

שאהב לישון ולאכול לפתן

פזמונו של החולד

איזה בוקר נפלא לה לה לה,
 לחפור מחילה לה לה לה,
 שקט ולבד, בלי אף-אחד,
 איזה בוקר נפלא לה לה לה.
 איזה בוקר נפלא לה לה לה,
 לחפור מחילה לה לה לה,
 שקט ונעים ובלי המולה,
 איזה בוקר נפלא לה לה לה.

המספרת: בקר אחד, תאמינו או לא

החולד שלנו הוציא את ראשו

ובאותה השנייה בדיוק,

נחת על ראשו - חרקוק.

החולד: מה זה? מה קרה?

פיכסה, מה זה? זה נורא!

המספרת: מהו חרקוק? שאלה במקומה!

זה מין משהו עם ריח לא מי-יודע-מה.

החולד: מי עשה לי על הראש?

המספרת: החולד הקטן היה פשוט בשוק,

שככה על הראש עשו לו ארטישוק.

החולד: זו חוצפה ממדרגה ראשונה - ויותר;

יש למצוא את האחראי - ומהר!

המספרת: החולד הקטן קפץ מהמחילה שלו שתיים-שלוש

ויצא לחפש - מי עשה לו על הראש!

הוא הלך בהרים הוא הלך בשדות,

הוא קטף לו פרחים, וזלל לביבות.

פה ושם הוא נרדם בכל מיני פינות,

כי החולד היה מין יצור מעוייף,

שאהב לישון ולנחור מהאף.

החולד: (שבינתיים נרדם ומתחיל לנחור, מתעורר. למספר) אלא מאיפה שאנחר, מהאוזן??

המספרת: (מושך בכתפיו. לקהל) צודק.

יום אחד, בשעת בין ערביים,

מתחת לעץ לבנה,

החולד נחר עד לב השמיים,

כשלפתע חלפה מעליו יונה.

החולד: סליחה, את עשית לי על הראש?

(היונה מתעלמת ממנו תוך שהיא מתעופפת)

החולד: (מסתובב אחריה) היי, את, את עשית לי על הראש?

(היונה מסתכלת סביב ואז עליו)

יונה: (מופתעת) סליחה? הוא מדבר אלי?

החולד: מי?

יונה: אדוני.

החולד: אדונך?

יונה: לא, אדוני.

חולד: אדוני או אדונך?

יונה: אדוני.

החולד: מאיפה שאני אדע.

יונה: אתה אדוני.

החולד: אני לא אדונך גברת. אני חולד. חולד חולדייביץ' אם לדייק.

יונה: חולדייביץ'? הכרתי פעם מתיתייביץ'.

החולד: זה בנדוד שלי.

יונה: באמת גם לו היו משקפיים.

החולד: (נרגן) חולדים ומשקפיים זה כמו חורים ושיניים.

יונה: שיניים? מה זה שיניים?

החולד: נו, שיניים (חושף בפניה את השיניים שלו), שאת אוכלת תירס והוא נתקע ולא יוצא שבועיים? שיניים. אין לי זמן למשחקים גברת, **את** עשית לי על הראש?! (מרכין ראש ומורה עליו בצער) עשו לי על הראש.

יונה: (בוחנת את ראשו) לא, זו לא אני.

(החולד מתמלא אכזבה שמתחלפת באחת בחשדנות)

החולד: את בטוחה שזו לא את?

יונה: בטח שאני בטוחה, אני בכלל עושה ככה.

המספרת: ו- פלאץ - שפריץ לבן ורטוב נחת על האדמה ממש ליד החולד הקטן. הרגל השמאלית שלו התמלאה בנתזים לבנים.

החולד: (בזמן שהוא מנקה את המכנסיים שלו) פיכסה! מה זה צריך להיות! איזו מן התנהגות זו?!

היונה: (שיר)

אני מצטערת אבל אני יונה (החולד: למה הוא שר?)
 כשלוחץ לי יוצאת לי שלולית לבנה (החולד: מה זה פה? מחזמר?)
 אני לא מתכוונת ולא מתכננת,
 היא פשוט מזדמנת על דעת עצמה.

כי ממעוף היונה
 גם רזה, גם שמנה
 נראים זעירים עד מאד
 סוס או עכברוש, לויתן וגם פרעוש
 נראים מכאן כקוצו של יוד
 אני עפה לי בשמיים

או סתם נחה קצת על חוט חשמל
 ופתאום - פלאץ - בלי לשים לב
 למישהו למטה מתמזל מזל...

החולד: מזל?! חרדל!

(נאנח)

מכנסיים חדשים. אפילו לא הספקתי לגזור את הפתק...

(מראה לה את הפתק וממשיך לשפשף את המכנסיים. לעצמו)

אוף, איזה עסק...

היונה: אומרים שסודה לשתייה עוזר...

החולד: תודה רבה, אני אסתדר!

המספרת: והיונה פרחה לה.

(היונה מושכת בכתפיה ועפה לה)

החולד: (נרגן, לעצמו)

נו, בנאדם מנסה למצוא מי עשה לו על הראש,

ובסוף עושים לו גם על המכנסיים!

כל היום עם הפנים במדרכה, נזהר שלא לדרוך על חרקוק,

ובסוף נוחת עליך אחד מהשמיים.

המספרת: החולד הלך והלך,

אבל כאמור בעיקר הוא נח;

פה ושם הוא שיחק גם קצת שח,

אבל מכיוון שלא היה לו עם מי,

גם כשהפסיד הוא תמיד ניצח!

עד ש...

(החולד נתקל במשהו)

החולד: מה זה? מי זה?

היי אתה, מי אתה?

הסוס: אני? מי אני? אני יפה.

החולד: יפה?

הסוס: כן, יפה.

החולד: אתה לא נראה כמו יפה.

הסוס: אה לא? אז כמו מה אני נראה?

החולד: אני יודע... יעקב אולי.

הסוס: יעקב?

החולד: או חיים.

הסוס: חיים?

החולד: או שמחה.

הסוס: שמחה?

החולד: כן, למה לא שמחה? לסבתא שלי קראו שמחה.

הסוס: אז אני נראה כמו סבתא שלך?

החולד: לא ממש.

הסוס: ואני נראה לך כמו שמחה?

החולד: יותר משאתה נראה כמו יפה.

הסוס: איזה יפה בראש שלך תגיד לי, אני סוס, לא רואים שאני סוס?

חולד: סוס שקוראים לו יפה?

הסוס: שום יפה מסבירים לך! וגם שום שמחה ושום חיים! חברים קרובים קראו לי גזר.

החולד: גזר?

הסוס: חברים קרובים אמרתי!

החולד: נו, שיהיה גזר. תגיד לי, מר גזר, אולי במקרה אתה עשית לי על הראש?

הסוס: מה זה?

החולד: על הראש. עשו לי על הראש ואני לא יודע מי.

הסוס: תראה.

(מסמיק את ראשו אל ראשו של החולד ומרחח)

לא חביבי, זה לא אני. אני עושה ככה:

המספרת: ו - רומפסדיפומפס - חמישה גללי סוסים גדולים ושמנמנים התגלגלו וכמעט שפגעו בחולד הקטן. זה עשה עליו רושם כביר.

החולד: (נרתע אחרנית ונופל על התחת) וואו, זו חתיכת ערימה מרשימה שיצאה לך שם שמחה.

הסוס: יפה.

החולד: יפה?

הסוס: כלומר גזר, גזר!

החולד: (נושם לרווחה)

מזל שלא אתה עשית לי על הראש

אחרת... אחרת... (מביט בערימת הגללים שלפניו) אחרת נראה לי שהיה נשאר מעט מאד מהחולד הקטן שהוא אני.

הסוס: כן, באמת מזל.

פעם עשיתי בטעות,

על ראש של ארנב מנוזל,

ואל תשאל איזה סקנדל,

הוא תבע אותי בבית משפט לתביעות קטנות,

והייתי צריך לשלם לו - הון תועפות.

(השיר על פשיטת הרגל של הסוס...)

פעם מזמן, היו ימים

הייתי בהמה בעלת אמצעים

היו לי גזרים וערימות של כרוב

והייתי, כמו שאומרים, סוס רקוב.

(מתנער)

כלומר חשוב.

כשרציתי לדהור דהרתי

וכשרציתי לנחור נחרתי

ואפילו לא חלמתי לחשוש

שלעשות למישהו על הראש

ירושש אותי כזה רישוש

שלא יישאר לי גרוש.

אבל החיים הם גלגל ענק,

רגע אחד אתה עם ראש בעננים,

רגע אחרי אתה אוכל אבק;

היום אתה מלא מזומנים?

מחר אפילו לא חור בארנק!

קח ממני עצה בחינם:

היזהר מארנבים מנוזלים ומעורכי דינם.

המספרת: החולד נפרד לשלום מהסוס

אך עדיין לא ידע מי עשה עליו גוש

אומרים "משנה מקום - משנה מזל"

החולד: מי אומרים?

המספרת: חז"ל. ל. חז"ל זה ראשי תיבות –

"חולדים - זוללים - לביבות"

שהם חולדים חכמים מאין כמותם

אז החולד הקטן עשה כעצתם.

הוא חפר באדמה מחילה חדשה

ויצא במקום חדש – בחורשה.

(הארנב אוכל גזר בחורשה. החולד הקטן שולף את הראש מהמחילה, הארנב מבחין בו וצורח באימה)

ארנב: הצילו! הצילו!! רחמים! רחמים!

חולד: מה קרה לך?

ארנב: אל תחטוף אותי! בבקשה!!

חולד: למה שאני אחטוף אותך?

ארנב: כי יצאת ממחילה!!

חולד: אז מה?

ארנב: אמרו!! להיזהר ממי שיוצא ממחילות!

חולד: לא באתי לחטוף אף אחד! אני בעצמי חטפתי.

ארנב: אה.

חולד: ולא כל מחילה שמישהו חופר לכיוון שלך היא סכנה.

ארנב: אה.

(ברגע)

חולד: שמע שפן...

ארנב: ארנב.

חולד: מה ההבדל?

ארנב: השפן הוא קטן, שוכח לסגור דלתות, ותמיד מצונן. אני ארנב. שים לב – טיפת נזלת לא תמצא אצלי באף.

חולד: (בודק היטב את האף של הארנב) צודק. שמע ארנב, אתה עשית לי על הראש?

ארנב: (בודק היטב את הגוש על הראש של החולד) אני? לא, מה פתאום? אני עושה ככה.

המספרת: ו- ראטהטאטה! - נורו חמש עשרה גולות עגלגלות בסמוך לאוזניו של החולד הקטן. הוא ניצל ממש ברגע האחרון, כשזינק מבעוד מועד הצידה.

חולד: מה זה?? ממטרה??

ארנב: ככה אני עושה.

חולד: תהיה בריא!

ארנב: אני בריא. תסתכל. (מראה לו שוב את האף. החולד מתבונן שוב באף. לפתע הארנב מתעטש על הפנים שלו)

חולד: פיכסה!

ארנב: אלוהים! הפכתי לשפן!

חולד: שטויות!

ארנב: אמאליה, אני שפן!

חולד: אתה חטפת שפעת, זה הכול!

ארנב: חטפתי?? איך?? לא יצאתי ממחילה! אני שפן...

חולד: אתה ארנב.

ארנב: שפן.

חולד: ארנב.

ארנב: שפן.

חולד: ארנב.

ארנב: שפן.

חולד: שפן!

ארנב: ארנב!

חולד: שפן.

ארנב: ארנב... (פניו מתמלאות פתאם אור) אני ארנב! שפנים הם בכלל מנוזלים ושוכחים לסגור דלתות, אני ארנב...

(הארנב יוצא לו, החולד מנגב את מצחו בהקלה)

המספרת: והחולד הקטן (שלנו) המשיך במסע המפרך שלו,

הוא והחרקוק שעל הראש שלו,

שבינתיים הוא כבר קצת נקשר אליו,

כמו שנקשרים לכוּבֵע או לחבר שמבלים איתו הרבה זמן.

חולד: (מביט כלפי מעלה, אל החרקוקצ'יק) חרקוקצ'יק, מה יהיה הסוף איתנו. גורל עיוור קשר אותנו וגזר עלינו ללכת יחד. אני לא בחרתי בך ואתה לא בחרת בי אבל החיים זימנו אותנו יחד. בוא חרקוקצ'יק, נמשיך לחפש מי עשה לנו על הראש. (לחרקוק) אולי אתה יודע מי עשה לי אותך על הראש שלי? (פאזזה) נשתוק...

(שיר חולד - מספר)

המספרת: לפעמים, סתם כך, באמצע החיים,

קורים לנו דברים לגמרי לא צפויים

אתה יושב לך בשקט בכורסה,

מחטט קצת באף, טועם מעט דייסה,

ובכלל לא חולם לצאת למסע,

פתאם באמצע החיים.

החולד: ולמה שאחלום, תגיד לי למה

כך סתם באמצע החיים;

שמישהו יעשה עלי מין דרמה,

ויברח מהזירה לעולמים;

ויאלץ אותי לצאת מהפיג'מה,

ולחפש אותו בנפתלין!

המספרת: כי פתאם כשבאמצע החיים

נוחת כך על הראש דבר כה לא נעים

אין מנוס מלהחליף זוג תחתונים

לקשור העניבה, למרוח קרם פנים

וללא שהיות, לצאת למסע

באמצע החיים.

(החולד מצטרף) וללא שהיות, לצאת למסע

באמצע החיים.

המספרת: החולד הקטן לא ויתר ורצה לדעת מי עשה לו על הראש.

לפתע פתאם נתקל החולד שלנו במין חיה לבנבנה, פרוותית,

עם שתי קרניים בצורה של גזרים שיצאו לה מתוך הקרחת,

וזקן קטן לא בדיוק על הסנטר, אבל ממש מתחת.

החולד: היי, זקנקנית, תגידי, את עשית לי על הראש?

המספרת: החיה המשונה לא ענתה ולא זזה, היה נראה שהיא חולמת בהקיץ ושקועה במחשבות מאד עמוקות. לחולד היה קצת לא נעים להפריע לה אבל הוא היה מוכרח לדעת אם היא זו שעשתה לו על הראש.

החולד: סלחי לי, אולי במקרה את עשית לי על הראש?

העז: (מתעוררת) מה?

החולד: את עשית לי הראש?

העז: (מהורהרת) ראש? ...

החולד: כן. (שתיקה) תגידי.

העז: (מהורהרת) להגידי? ...

החולד: כן!

העז: מה להגידי?

החולד: את עשית לי על הראש?

העז: את עשית לי על הראש.

החולד: לא, תגידי אם את עשית לי על הראש.

העז: אם את עשית לי על הראש.

החולד: לא!

העז: מה?

החולד: תגידי.

העז: מה להגיד?

החולד: אם עשית לי על הראש.

העז: אם עשית לי על הראש.

החולד: לא! אל תגידי את מה שאני אומר, תגידי... את התשובה.

העז: את התשובה.

החולד: לא! תגידי רק אם כן או לא!

העז: רק אם כן או לא.

החולד: לא! תגידי רק כן או לא!

העז: רק כן או לא!

החולד: לא! כן או לא! תגידי!

העז: לא! כן או לא!

החולד: לא! תגידי!

העז: מה להגיד?

החולד: אם את עשית לי על הראש!

העז: אם את עשית לי על הראש!

החולד: לא! אל תגידי כמוני.

העז: אז מה להגיד?

החולד: אם עשית לי על הראש.

העז: אם עשית לי על הראש.

החולד: לא! אל תגידי כמוני.

העז: טוב.

החולד: תגידי!

העז: כמוני?

החולד: לא! אם את עשית לי על הראש.

העז: אם את עשית לי על הראש.

החולד: לא! תגידי... אל תגידי!

העז: אל תגידי!

החולד: לא! תגידי... לא!

העז: לא!

החולד: לא!!

העז: לא!!

החולד: שקט!!

העז: שקט!!

החולד: לא! אל תגידי כלום!

העז: טוב.

(שתיקה)

למה אתה כל כך כועס?

החולד: כי את אומרת כל מה שאני אומר.

העז: לא אמרתי "כל מה שאני אומר".

החולד: כל מה שאני אומר.

העז: לא אמרתי.

(שתיקה)

העז: אוי, מה יש לך שם על הראש?

החולד: חרקוק!

העז: של מי?

החולד: אני לא יודע! זה מה ששאלתי! אולי את?!

העז: אני? מה פתאום? אני עושה ככה -

המספרת: ו- קלאקדיקלאק - עוד לפני שהחולד הקטן הספיק להגייד בקבוק בלי פקק קפצו אל תוך העשב כמה קוביות בצבע סכריות-קרמל. החולד הקטן חשב לעצמו שהן נראות בעצם די חמודות.

החולד: אם גם לא את עשית לי הראש, אז מי, מי עשה לי על הראש??

(שתיקה, העז חולמת)

עז!

העז: מה?

החולד: מי עשה לי על הראש?

העז: ראש?...

החולד: כן! תגידי, אם לא את אז מי?

העז: אם לא את אז מי.

החולד: לא!!!!.....

(העז בורחת באימה)

החולד: די, אני כבר ממש מיואש.

עשו לי הראש בלי להשאיר מספר טלפון, כנדרש

אני מחפש ומחפש ולא מוצא

מי עשה לי על הראש את החרקוקצ'יק הזה!

שירו של החולד 2

החולד: עשו לי על הראש

זה לא נעים בכלל

עכשיו צריך לדרוש

שבעל השלל

יבקש סליחה

או לפחות יסביר

באילו נסיבות

עשה ממני סיר

כי אדם הוא לא סיר, יש לו גם רגשות, כשעושים לו על הראש מתחשק לו לבכות, מתחשק לו לצעוק 'מי עשה לי על הראש, מי עשה לי על הראש, מי עשה לי הראש?!'

עשו לי על הראש

זה לא נעים בכלל

הלוואי ובקרוב

אמצא את הנבל

שלא ביקש סליחה

אפילו לא הסביר

מדוע ועל מה

עשה ממני סיר

כי אדם הוא לא סיר, יש לו רגשות, כשעושים לו על הראש מתחשק לו לבכות, מתחשק לו לצעוק מי עשה לי על הראש, מי עשה לי על הראש, מי עשה לי הראש!?

המספרת: החולד שלנו כבר כמעט שויתר

הוא היה עייף, הוא היה רעב

לא היה לו עוד כוח יותר

ובכלל כמעט שנעשה ערב

אבל רגע לפני שהחליט ש...

החולד: די, נמאס,

תיכף חושך ואין לי פנס.

המספרת: הוא נתקל בחיה שמנמנה נורא,

שרבצה באחו והעלתה גרה.

החולד: תגידי, גברת, סליחה על ההפרעה,

אולי במקרה הבוקר, קצת אחרי הזריחה...

(הפרה מטילה על האדמה שלושה גושים גדולים בזה אחר זה)

הפרה: מה שאלת?

החולד: (המום מהשלולית שלפניו) לא חשוב.

המספרת: הוא שמח שלא זה מה שנפל לו על הראש.

החלד: אוף, איזה מזל, אם זה מה שהיה נופל לי הראש, הייתי עכשיו בצרות צרורות, הרי זו ממש בריכה של זבל פרות! לפעמים צריך לדעת להגיד תודה שהצרות שלנו הן כל-כך קטנות ביחס למה שהן יכולות היו להיות. ובכל זאת, אם לא את - מי עשה לי על הראש!?

הפרה: אין לי מושג. אני בסך הכל עומדת לי כאן ומלכחת עשב מאז שאני זוכרת את עצמי ומנסה לגרש את הזבובים המרגיזים האלה שלא מפסיקים לזמזם לי באזן ולדגדג אותי מהבוקר עד הלילה.

(מופיעים שני זבובים שמעפים ומזמזמים סביב החולד)

המספרת: לפתע הבזיק במוחו רעיון.

החולד: בזיק. (הזבובים קופאים במקום. החולד ניגש למספרת) איזה רעיון הבזיק במוחי?

המספרת: לזבובים יש חוש ריח מכאן עד לירח...

החולד: אההה! בזק. (הזבובים חוזרים לעופף, הוא ניגש אליהם) הי, זבובים, אולי אתם יכולים לעזור לי, מי עשה לי על הראש?

זבוב שמן: (לזבוב רזה) מי זה?

זבוב רזה: מי?

זבוב שמן: זה.

זבוב רזה: זה! זה...

זבוב שמן: זברה?

זבוב רזה: זה...

זבוב שמן: זאב?

זבוב רזה: זה... זה...

זבוב שמן: נו!

זכוב רזה: זה שאלה טובה.

זכוב שמן: זאת!

זכוב רזה? זאת?

זכוב שמן: שאלה טובה.

זכוב רזה: זה!

זכוב שמן: זאת!

זכוב רזה: זה! תשאל אותו!

זכוב שמן: את מי?

זכוב רזה: את זה.

זכוב שמן: מי זה?

זכוב רזה: זה... זה...

זכוב שמן: זברה? ... זאב? ...

חולד: די! מה זה?? ככה אתם מזמזמים כל היום? עכשיו אני מבין איך הפרה כבר לא זוכרת מי היא!

זכוב רזה: (לזכוב שמן) היא?

זכוב שמן: הפרה.

זכוב רזה: היא פרה.

זכוב שמן: ומי זה?

זכוב רזה: זה שאלה טובה.

זכוב שמן: זאת!

זכוב רזה: זה!

זכוב שמן: זאת!

חולד: די!!! זאת שאלה טובה!!

זכוב שמן: די זאת לא שאלה.

זכוב רזה: זה שאלה.

חולד: די!!!

זכוב שמן: רואה?

חולד: כן! אני רואה!

זבוב רזה: אז למה יש לך משקפיים?

חולד: די!! זאת שאלה! וזאת הפרה! וזה – זה אני – חולד קטן – וזה שעל הראש שלי – זה – זה – זאת – השאלה – השאלה! – מי עשה לי על הראש??????

שני הזבובים: בולבוס.

חולד: בול... בול... מה??

זבוב שמן: לא, לא בולבולמה.

זבוב רזה: בולבולמה לא עושה דברים כאלה.

זבוב שמן: היא מנומסת.

חולד: מה אמרתם?? קודם!! בול.. בול..

זבוב רזה: בולבול? אני לא אומר מילים כאלה.

זבוב שמן: גם אני לא.

חולד: (בוכה) בבקשה... בבקשה... אמרתם קודם... קודם... מי עשה לי על הראש??????

שני הזבובים: אה, בולבוס.

חולד: מי זה????

שני הזבובים: הכלב של הקצב.

(החולד נרגש ומבוהל)

חולד: תודה... תודה לכם..

זבוב שמן: אין על מה.

זבוב רזה: אנחנו אוהבים להלשין.

מספר: והחולד הקטן, נרעש ונרגש, ניגש אל ביתו של הקצב. שם – מאחורי הגדר, בלב ליבו של הגן, ניצבה מלונתו של הכלב בולבוס.

החולד: (מכחך בגרונו) מר בולבוס! ברשותך אציג את עצמי - אני חולד, חולד חולדייביץ' אם לדייק, והפנו אותי אליך שני זבובים מכובדים. עברתי מסע ארוך עד שהגעתי אל פתח מלונתך, והריני להודיעך בזאת באופן רשמי - אתה עשית לי על הראש. אני מצפה להתנצלות, לקיחת אחריות, ניקיון יסודי, חפיפה, שטיפה וניגוב.

(שתיקה)

מר בולבוס.

(שתיקה)

מר בולבוס, אין מה לחשוב כל כך הרבה על הדברים.

(שתיקה)

אני מוכן לוותר על הניגוב.

(בולבוס נוחר ומתהפך. החולד מנסה להעיר אותו)

מר בולבול!... אה, בולבוס!

(בולבוס נוחר)

החולד: היי! בולבוליקו!

(בולבוס נוחר)

החולד: (למספר) איך מעירים את הדבר הזה? נוחר כמו טרקטור.

(המספרת מושיט לו מגהפון)

החולד: (תוקע אותו לאוזנו של בולבוס) טרקטוריקו!

(החולד קופץ עליו, מושך באפו, מורט את שעריו, מדגדג אותו אבל בולבוס בשלו, שקוע בשינה עמוקה ופשוט מסרב להתעורר)

החולד: מר בולבוס, אתה לא מותיר בידי כל ברירה. במידה ולא תתעורר ומיד, יהיה עלי להפקיד על ראשך חבילה אישית בתמורה.

(בולבוס מתהפך ונוחר נחירה מבהילה)

החולד: טוב, לפעמים צריך לדעת לוותר. (בלחש לילדים) מה אתם אומרים ילדים, לעשות או לא לעשות לו על הראש? (הילדים צועקים) לפעמים צריך לדעת לקפל את הזנב, להפנות רת הגב, להעניק מחילה ולחזור למחילה. (החולד מסתובב ומתחיל ללכת. פתאם הוא עוצר ומסתובב בחזרה) אבל לא במקרה שלנו!...

המספרת: וכחץ מקשת טיפס החולד הקטן אל גג המלונה של בולבוס.

החולד: (שיר סיום)

סוף כל סוף הסתיימה הפרשה

סוף כל סוף הצדק נעשה

לא עז ולא פרה, לא סוס ולא ארנב,

עשה עלי בולבוס – הכלב של הקצב!

(החולד עומד על גג המלונה של בולבוס וממפה בלון מוארך בצורת נקניקיה)

החולד: צאי נקניקיונת,

צאי לך קטנטונת,

הותירי חותם

על בולבוס הנם!

כולם ביחד: צאי נקניקיונת,

צאי לך קטנטונת,

הותירי חותם

על בולבוס הנם,

הותירי חותם

והעסק... תם!

המספרת: והחולד שלנו חזר לאדמה שמה וטוב לב. (החולד מסיר את החרקוק מעל ראשו ומנופף לו לשלום) וכשעבר ליד המראה שלו, נעצר לפתע וזרק לעברה מבט קטן של ניצחון, אך מכיוון שהיה קצר רואי, הוא לא הבחין בעצמו והמשיך לו לדרכו.

החולד: איזה ערב נפלא לה לה לה

לחזור למחילה לה לה לה

שקט ונעים ובלי המולה

איזה ערב נפלא לה לה לה

המשתתפים:

ירדן לויתן - המספרת

דניאל סבג - בתפקיד החולד

איציק לילך - בתפקיד כל שאר החיות

איתמר גרוס – נגינה וזבוב אורה

היוצרים:

מחזה - ירון אדלשטיין ואהרון לוין

בימוי - ירון אדלשטיין ואהרון לוין

הפקה - יעל נחשון לוין

מוזיקה ונגינה - איתמר גרוס

תנועה - אריאל וולף

תפאורה – יעל נחשון לוין ואסף עזר

תלבושות – מיכל ברגמן

תאורה – מתן פרמינגר